

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/169/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4415210526
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Marčeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4415210526.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a členiek senátu Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej a JUDr. Denisy Šaligovej, v právnej veci žalobcu: VDD, s. r. o., so sídlom Nové Zámky, Pri skladoch 3, IČO: 36 532 622, zast. Advokátska kancelária Timoranská & Štofková s. r. o., so sídlom Nové Zámky, Podzámska 32, IČO: 36 813 401, proti žalovanej: I. O., nar. XX. XX. XXXX, bytom D. R., T. S. XXXX/XX, zast. JUDr. Liborom Hetmerom, advokátom, Nové Zámky, Turecká 49, o zaplatenie 9.419,50 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 8. marca 2019 č. k. 17C/336/2015-303 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom vyhovujúcom výroku (I.) a vo výroku o trovách konania vo vzťahu k vyhovujúcemu výroku (III.) **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi sa priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1.1. Napadnutým rozsudkom (druhým v poradí) súd prvej inštancie uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 2.324,50 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 2.324,50 eura od 15. 04. 2016 do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v časti o zaplatenie 9.419,50 eura s príslušenstvom vo výške 50%, o ktorom bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným rozhodnutím. Žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v časti zastavenia konania vo výške 100%, o ktorom bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným rozhodnutím. Rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 663, § 670, § 680 ods. 1, § 420 ods. 1, 3, § 442 ods. 1, § 517 ods. 2, § 682 Občianskeho zákonníka a súd prvej inštancie opätovne posúdil nárok žalobcu na náhradu škody vo forme nákladov na odťah motorového vozidla z Belgicka na Slovensko vo výške 1.440 eur a nákladov za garážovanie vozidla v Belgicku v sume 884,50 eura v intenciách druhoinštančného súdu a zaoberal sa posudzovaním náhrady škody a na základe skutkového a právneho stavu mal preukázané, že nárok žalobcu je v tejto časti dôvodný. Z predložených listinných dôkazov mal súd za preukázané uzatvorenie nájomnej zmluvy, t. j. zmluvy o požičovaní motorových vozidiel zo dňa 25. 01. 2015 medzi stranami sporu v zmysle § 663 OZ. Z pripojeného vyšetrovacieho spisu OR PZ Nové Zámky ČVS: ORP-253/2-VYS-NZ-15Ta, ako aj z výpovede žalobcu, žalovanej a svedka A. R., ako aj správy poisťovne Kooperativa poisťovňa a. s. z 20. 07. 2015 mal súd preukázané, že v dôsledku dopravnej nehody, ktorá sa stala dňa 28. 01. 2015 v Belgicku došlo k totálnej škode na motorovom vozidle EČ: D ktorú v zmysle hlásenia o poistnej udalosti na motorovom vozidle z 13. 02. 2015 zavinila žalovaná - vodič v čase nehody, a teda mal preukázaný zánik nájomnej zmluvy v zmysle § 680 ods. 1 OZ v dôsledku zničenia prenajatej veci, ktorá bola predmetom nájmu, teda z dôvodu nemožnosti plnenia. To, že išlo o totálnu škodu medzi stranami, nebolo sporné a bolo potvrdené aj vyjadrením Kooperativa Vienna Insurance Group (č. I.

115), pričom spôsob zničenia prenajatej veci, ani jej pôvodca nie je pre zánik nájmu rozhodujúci, avšak nároky na náhradu škody tým nie sú dotknuté. Žalobca sa okrem nároku na zmluvnú pokutu, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté rozhodnutím Okresného súdu Nové Zámky dňa 26. 04. 2017 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Nitre z 29. 11. 2018 pod sp. zn. 9Co/129/2018-265 domáhal náhrady škody vo forme zaplatenia sumy 1.440 eur ako nákladov za odťah predmetného motorového vozidla z Belgicka na Slovensko (č. l. 100) a nákladov za garážovanie vozidla v Belgicku v sume 884,50 eura (č. l. 99). Žalovaná uvedené náklady v spore nerozporevala a nepoprela, a preto ich súd v zmysle § 151 ods. 1 CSP považoval za nesporné a tým preukázané. Obrana žalovanej v spore spočívala v tom, že v danej veci malo ísť o spotrebiteľský spor, keď vyššie uvedená nájomná zmluva mala obsahovať neprijateľné zmluvné podmienky, žalobca mal uviesť spotrebiteľku do omylu, čo sa týka technickej spôsobilosti motorového vozidla v otázke havarijného poistenia, v dôsledku ktorej skutočnosti poisťovňa odmietla zabezpečiť odvoz vraku a odmietla uhradiť škodovú udalosť, a preto tvrdila, že za škodu nezodpovedá. V zmysle § 682 OZ, ak sa nájom skončí, je nájomca povinný vrátiť prenajatú vec v stave zodpovedajúcom dojednanému spôsobu užívania veci. Tým, že došlo k zániku nájomnej zmluvy, nie je možné z ustanovení nájomnej zmluvy vychádzať a posudzovať neprijateľnosť zmluvných podmienok uvedených v tejto nájomnej zmluve. Aj keď vznikom totálnej škody na motorovom vozidle nastala nemožnosť plnenia na strane prenajímateľa (žalobcu), ktorý nemôže vec poskytovať na užívanie, ako aj na strane nájomcu (žalovanej), ktorá nemôže vec riadne užívať, nezanikla jej povinnosť predmet nájmu, aj keď nepoužiteľný na účely nájomnej zmluvy, avšak ešte existujúci, a teda majúci aj nejakú hodnotu, vrátiť prenajímateľovi ako jej vlastníkovi, pričom platí, že ak zničenie veci možno pripočítať jednej zmluvnej strane, prislúcha druhej strane náhrada škody (§ 420 OZ). Povinnosť nahradiť škodu je osobitným právnym dôvodom vzniku záväzkového právneho vzťahu. Dôvodom vzniku tohto záväzku je protiprávne konanie škodcu. Obsahom záväzku je povinnosť subjektu, ktorý škodu spôsobil inému, ju nahradiť a právo subjektu, ktorému bola škoda spôsobená, uplatniť právo na náhradu škody. V § 420 OZ je upravená všeobecná povinnosť fyzickej osoby za spôsobenú škodu, ktorá vychádza zo zásady zodpovednosti za škodu spôsobenú porušením akejkoľvek právnej povinnosti. Táto zodpovednosť je daná zodpovednosťou za zavinený protiprávny úkon. Predpokladom vzniku všeobecnej zodpovednosti za škodu podľa § 420 odsek 1 OZ je protiprávny úkon spočívajúci v porušení právnej povinnosti, t. j. úkon v rozpore s objektívnym právom a dôkazné bremeno preukázania protiprávnosti úkonu spočíva na poškodenom, keďže protiprávnosť zákon nepredpokladá. Poškodeného zaťažuje aj dôkazné bremeno o tom, že škoda vznikla a aký je jej rozsah, pričom pod škodou treba rozumieť akúkoľvek ujmu, ktorá vznikla subjektu súkromného práva zásahom do jeho súkromných práv (peniazmi vyjadriteľná ujma na majetku poškodeného, ktorú možno vyjadriť peňažným ekvivalentom). Súd mal jednoznačne preukázané z výpovede žalobcu, žalovanej a svedka R., že žalovaná porušila svoju povinnosť tým, že motorové vozidlo po zániku nájomnej zmluvy žalobcovi nevrátila. Taktiež mal súd preukázané z výpovede žalobcu, že motorové vozidlo bolo dovezené na Slovensko až v júni 2015, a to v dôsledku zabezpečenia odťahu žalobcom, ktorému po zaplatení nákladov za odťah z miesta nehody a garážovanie motorového vozidla bolo vozidlo zo strany odťahovej služby vydané. Žalovaná, ako aj svedok na pojednávaní viackrát pri svojej výpovedi potvrdili, že podmienkou vydania osobného motorového vozidla bolo zaplatenie nákladov za odťah a garážovanie vozidla, ktoré žalovaná odmietla uhradiť, čo potvrdzovala samotná žalovaná, ako aj svedok R. pri svojich výpovediach. Zničením motorového vozidla - teda predmetu nájmu žalovanej nezanikla jej povinnosť predmet nájmu, aj keď nepoužiteľný na účely nájomnej zmluvy, a teda majúci aj nejakú hodnotu, vrátiť prenajímateľovi ako jej vlastníkovi, pričom platí, že ak zničenie veci možno pripočítať jednej zmluvnej strane (žalovaná pri dopravnej nehode, ktorú zavinila, zničila motorové vozidlo žalobcu), prislúcha druhej strane náhrada škody (§ 420 OZ). V dôsledku vyššie uvedeného porušenia povinnosti - nevrátenia motorového vozidla žalobcovi vznikla žalobcovi škoda v súvislosti s garážovaním motorového vozidla vo výške 884,50 eura, ktoré žalovaná odmietla uhradiť a v súvislosti s odťahom motorového vozidla z Belgicka na Slovensko vo výške 1.440 eur, opísané v bode 8. odôvodnenia rozsudku. Uvedenú škodu predstavujúcu náklady na garážovanie a odvoz vozidla súd považoval za preukázanú, keď žalovaná uvedenú výšku nákladov nerozporevala, škoda vznikla v príčinnej súvislosti s porušením právnej povinnosti vrátiť havarované motorové vozidlo. V prípade, ak by žalovaná už v mesiaci február 2015, kedy sa vrátili s p. R. pre motorové vozidlo náklady garážovania uhradila, by mohli byť tieto náklady nižšie a náklady žalobcu v súvislosti s odvozom vozidla by neboli ani vznikli. Vzhľadom na vyššie uvedené a s poukazom na splnenie predpokladov podľa § 420 OZ, súd zaviazal žalovanú na náhradu škody. Zároveň súd zaviazal žalovanú na zaplatenie úroku z omeškania podľa § 517 odsek 1, 2 OZ s poukazom na nariadenie vlády účinné od 01. 01. 2015, keď mal preukázané, že žalovaná sa dostala do omeškania s úhradou vzniknutej škody až po zmene právnej kvalifikácie žaloby na pojednávaní dňa 15. 04. 2016, napriek tomu, že žaloba jej bola doručená dňom 29. 06. 2015,

a teda mal preukázané, že do omeškania sa s úhradou škody mohla dostať najskôr od 15. 04. 2016. Vo zvyšnej časti úroku z omeškania preto súd žalobu zamietol. O nároku na náhradu trov konania v časti o zaplatenie 9.149,50 eura súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP s poukazom na § 255 ods. 2 CSP, keď pomer úspechu žalobcu proti žalovanej predstavuje 25% : 75% a rozdiel pomerných úspechov v prospech žalovanej predstavuje 50%, v ktorej časti súd žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania. V časti zastavenia konania súd rozhodol v zmysle § 262 ods. 1 CSP s poukazom na § 256 ods. 1 CSP a žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania, pretože žalobca procesne zavinil zastavenie konania tým, že pred otvorením pojednávania zobral žalobu v časti o zaplatenie 6.416,90 eura späť bez zavinenia žalovanej. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

2. Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná, odôvodniac ho tým, že s napadnutými výrokmi súdu prvej inštancie zásadne nesúhlasí. Súd oproti predchádzajúcemu stavu dokazovania vykonanom pred vyhlásením prvého rozsudku, ktorým celú žalobu zamietol, nevykonával žiadne nové dokazovanie na preukázanie teraz priznaného nároku žalobcu. Súd prvej inštancie nedoplnil dokazovanie v zmysle jej písomného návrhu, ktoré bolo pre ňu zásadné z dôvodu preukázania/nepreukázania zabezpečenia služby autopožičovne plnohodnotnou poisťovnou zmluvou na komerčné požičiavanie motorových vozidiel, ktoré podľa nej vozidlo postrádalo. Keďže sa medzi účastníkmi jednalo o spotrebiteľskú zmluvu, bolo jednoznačne neprijateľnou a nesplniteľnou zmluvnou podmienkou, aby ona ako spotrebiteľka po totálnej nehode vozidla a pri poškodení zdravia zo zahraničia zabezpečovala odvoz vraku a hradila parkovanie vraku. Na takéto úkony ona ako bežná spotrebiteľka nemala technické, ani finančné možnosti, nebola na ne vopred upozornená a pre prípad takejto nehody a potreby asistenčných služieb mal mať žalobca uzavretú primeranú poisťku. Žalobca ako poskytovateľ služby však riadne a primerané poistenie vozidla nemal a tým ju uviedol do omylu, ak jej požičal vozidlo bez riadneho poistenia. Dokonca jej odovzdal aj zelenú kartu od iného vozidla, takže jej vrak vozidla v zahraničí odmietli vydať. O odvoz vraku vozidla aj jeho garážovanie by sa postarala asistenčná služba poisťovne, ak by mal žalobca uzavretú adekvátnu poisťovnú zmluvu pre účely požičiavania vozidla tretím osobám. Keďže takúto poisťku žalobca neuzavrel, za škodu si zodpovedá sám. S týmito skutočnosťami sa veľmi správne vysporiadal súd prvej inštancie vo svojom prvom zamietajúcom rozsudku, pričom s jeho názorom sa plne stotožňuje. Preto aj napriek odlišnému názoru odvolacieho súdu, s ktorým nesúhlasí, a ktorý je dôvodom na podanie odvolania, mal súd prvej inštancie vykonať predovšetkým ňou navrhnuté dokazovanie a až potom znova vyhodnotiť skutkový a právny stav. Vykonanie navrhnutých dôkazov by potvrdilo jej stanovisko, že za vzniknutú škodu, tak ako ju určil súd prvej inštancie, nezodpovedá. Škodu si zavinil žalobca ako poskytovateľ služby, ktorú poskytol právne nekorektným spôsobom, keď ju ako spotrebiteľku a svoj majetok nezabezpečil riadnou poisťkou proti vzniku škody. Po nehode bola v nemocničnom zariadení, bola šokovaná a dezorientovaná, mala problémy sama docestovať domov a vôbec nemala potuchy, ani technické alebo finančné prostriedky, odkiaľ, ako a kam má zabezpečiť prepravu nejakého vraku, ktorý by jej aj tak v zahraničí nevydali, lebo nebola jeho majiteľom alebo prevádzkovateľom. Je jednoznačne v rozpore s dobrými mravmi a neprijateľnou a vopred pre ňu nesplniteľnou podmienkou požadovať od nej ako od spotrebiteľky zabezpečenie takýchto zložitých úkonov. Nehodu zahlásila polícii, žalobcovi aj jeho poisťovni, čím som si svoje povinnosti splnila. Nebolo v jej schopnostiach vykonať viac, a preto nenesie zodpovednosť na vzniku škody žalobcu, ktorý si ju zapríčinil sám ušetrením výdavkov na riadnom plnohodnotnom poistení motorového vozidla používaného na požičiavania tretím osobám. Rozhodne a preukázateľne bežná lacná poisťka vozidla, ktorou bolo vozidlo poistené nekryla asistenčné služby a odvoz vozidla v prípade prenechania vozidla na komerčné požičiavanie tretej osobe. Z uvedených dôvodov je rozsudok súdu prvej inštancie predčasný a bez podpory vykonania ďalších dôkazov aj nepreskúmateľný, nakoľko skutkový stav, na základe ktorého súd predtým žalobu v celom rozsahu zamietol, bol teraz dostačujúci na čiastočné vyhovieť žaloby. Nie je pravda, že by sporný nárok nerozporovala. Od začiatku zavinenie na škodu popierala a dôkazom toho je aj písomný návrh na doplnenie dokazovania, ktorý nebol vykonaný. Z týchto dôvodov navrhla, aby odvolací súd zrušil napadnuté výroky č. I. a III. rozsudku súdu prvej inštancie a vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, doplnenie dokazovania a nové rozhodnutie.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej uviedol, že s napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie sa stotožňuje, pričom je toho názoru, že jeho závery vyplývajú z vykonaného dokazovania a je v súlade s názorom odvolacieho súdu, závermi ktorého bol pri svojom rozhodnutí viazaný. Predmetom konania bol nárok žalobcu na náhradu škody, ktorá vznikla tým, že žalovaná po zániku nájomného vzťahu nevydala predmet nájmu žalobcovi. Súd prvej inštancie vo svojom skoršom rozhodnutí tento nárok

žalobcu zamietol z dôvodu, že nevzhliadol zodpovednosť žalovanej. Práve k otázke zodpovednosti žalovanej zaujal právny názor odvolací súd, ktorý mal za to, že aj po zániku zmluvného vzťahu bolo povinnosťou žalovanej požičané motorové vozidlo žalobcovi vrátiť. Súd prvej inštancie pôvodne nevzhliadol zodpovednosť žalovanej za škodu, pre ktorý dôvod následne neskúmal ani ďalšie podmienky pre priznanie nároku na náhradu škody. Avšak v súdnom spise sa nachádzali listinné dôkazy o tom, že žalobca zaplatil parkovné za vozidlo a zaplatil tiež odťah vozidla. Nebolo sporné, že vozidlo bolo garážované v zahraničí a ani to, že za garážovanie bolo potrebné zaplatiť, keď samotná žalovaná uviedla, že ona toto garážovanie odmietla zaplatiť, z ktorého dôvodu vozidlo ani nedoviezla na Slovensko, keď bez zaplatenia jej ho nechceli vydať. Samotná výška, ktorú zaplatil žalobca za garážovanie nebola sporná, žalovanou rozporovaná a bola preukázaná dokladom o zaplatení. Pokiaľ ide o vznik škody a výšku vo vzťahu k dopraveniu vozidla na územie SR žalobcovi, tu rovnako bola výška za odťah vozidla preukázaná, žalovanou nebola rozporovaná a rovnako nebolo sporné, že odťah vozidla žalobcovi si zabezpečil žalobca a za toto dopravcovi aj zaplatil. Vzhľadom na uvedené, nebol dôvod vykonávať vo veci ďalšie dokazovanie, keď všetky predpoklady pre priznanie nároku na náhradu škody boli splnené a preukázané. Na základe uvedených skutočností a s poukazom na odôvodnenie napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, a to aj pokiaľ ide o námietky o tom, že sa malo jednať o vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy, žalobca považuje napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie za správny a žiadal ho v celom rozsahu potvrdiť a priznať žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania žalovanej (§ 379 a § 380 ods. 1 CSP), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch bez nariadenia odvolacieho pojednávania, s verejným vyhlásením rozsudku a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutom vyhovujúcom výroku (I.) a vo výroku o trovách konania vo vzťahu k tomuto výroku (III.) podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť.

5. Žalobca sa pôvodne podanou žalobou domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 15.836,40 eura s úrokom z omeškania vo výške 8,05% zo sumy 3.585,60 eura od 28. 02. 2015 do zaplatenia, zo sumy 5.378,40 eura od 21. 03. 2015 do zaplatenia, zo sumy 4.631,40 eura od 25. 04. 2015 do zaplatenia a zo sumy 2.241 eur od 05. 05. 2015 do zaplatenia. V priebehu konania žalobca vzal žalobu v časti zaplatenia sumy 6.416,90 eura späť a navrhol pripustiť zmenu žaloby tak, že žalovaná by bola zaviazaná na zaplatenie sumy 9.419,50 eura s úrokom z omeškania 8,05% ročne z 7.095 eur od 20. 05. 2015 do zaplatenia a z 2.284,50 eura od 11. 07. 2015 do zaplatenia. Súd prvej inštancie uznesením zo dňa 28. 04. 2016 č. k. 17C/336/2015-73 späťvzatie žaloby v časti zaplatenia sumy 6.416,90 eura pripustil a konanie v tejto časti zastavil. Rozsudkom súdu prvej inštancie zo dňa 26. apríla 2017 č. k. 17C/336/2015-226 žalobu zamietol a rozhodol, že žalovaná má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. V dôsledku odvolania zo strany žalobcu bol tento rozsudok predmetom preskúmania odvolacím súdom, ktorý rozsudkom zo dňa 29. novembra 2018 č. k. 9Co/129/2018-265 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku, čo do sumy 7.095 eur s úrokom z omeškania 8,05% ročne od 20. 05. 2015 do zaplatenia potvrdil a vo zvyšnom zamietajúcom výroku a vo výroku o trovách konania napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Následne súd prvej inštancie rozhodol napadnutým rozsudkom, ktorého vyhovujúci výrok (I.) a výrok o trovách konania vo vzťahu k tomuto výroku (III.) sú predmetom preskúmania odvolacieho súdu. Zamietajúci výrok (II.) a výrok o trovách konania vo vzťahu k zastaveniu konania (IV.) sú už právoplatné.

6. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

7. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa ako hmotnoprávnu, tak aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať nielen zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté konanie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania (§ 379 CSP), tak aj dôvodmi podaného odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), ktoré účastník môže meniť a dopĺňať len

do uplynutia odvolacej lehoty. Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmvacej činnosti odvolacieho súdu.

9. Odvolací súd po preskúmaní rozhodnutia súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch dospel k záveru, že čo sa týka nároku na zaplatenie sumy 1.440 eur ako nákladov na odťah predmetného motorového vozidla z Belgicka na Slovensko (č. I. 100) a nákladov za garážovanie vozidla v Belgicku v sume 884,50 eura (č. I. 99), súd prvej inštancie v dostatočnej miere zistil skutkový stav a aplikujúc na ne príslušné ustanovenia právnych predpisov dospel aj k správne právnemu záveru, keď žalobe žalobcu v tomto rozsahu vyhovel. S jeho rozhodnutím sa odvolací súd stotožňuje a odkazuje naň. Na zdôraznenie správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch odvolací súd dodáva, že skutočnosť, že podmienkou žalovanej na uzavretie zmluvy o nájme motorového vozidla bolo havarijné poistenie motorového vozidla pre účely auto požičovne v konaní preukázané nebolo a z podmienok požičiavania motorových vozidiel (č. I. 10), ktoré boli súčasťou zmluvy o nájme (č. I. 9), a ktoré žalovaná podpísala, vyplýva, že požičiavanie motorového vozidla je možné na území Slovenska, v zahraničí sa musí riadiť podmienkami Medzinárodnej automobilovej poisťovacej karty, ktorá je prílohou osvedčenia o evidencii a vozidlo je poistené proti škodám z havarijného charakteru na území Slovenska, s výnimkou osôb a batožiny, čo je v rozpore s tvrdením žalovanej. Aj v prípade, ak by bolo predmetné motorové vozidlo poistené a poisťovňa by žalobcovi plnila, nemá to vplyv na ukončenie nájmovej zmluvy z dôvodu zániku vecí a tiež na nároky za škodu, od tejto zmluvy odvodené. Nárok žalobcu bol súdom prvej inštancie posúdený ako nárok na náhradu škody podľa Občianskeho zákonníka, teda nie ako nárok zo zmluvy, kde by pripadalo použitie ustanovení s ochranou slabšej strany a ustanovení aplikujúcich sa na spotrebiteľské zmluvy. Z výpovede svedka A. R. vyplýva, že spolu so žalovanou bol v Belgicku vo februári 2015 pre predmetné motorové vozidlo, pričom vozidlo im nebolo vydané, pretože neboli ochotní zaplatiť za odťah vozidla. Dôvodom, pre ktorý im vozidlo nebolo vydané teda nebola nesprávne vyplnená zelená karta, ale to, že neboli ochotní zaplatiť za odťah vozidla. V prípade, ak by v tom čase žalovaná motorové vozidlo na územie Slovenska priviezla, žalovaná suma by bola o 1.440 eur nižšia. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom vyhovujúcom výroku (I.) a vo výroku o trovách konania vo vzťahu k vyhovujúcemu výroku (III.) ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

10. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP a žalobcovi, úspešnému v odvolacom konaní, priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

Toto rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).